

การตรวจจับภาพ裸體ด้วยวิธีการวิเคราะห์สีผิว

Nudity Detection Using Skin Color Analysis Method

นางสาวทิพนภา จันทร์หา รหัส 45380044

ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์
วันที่รับ..... 25/พ.ค. 2553 /
เลขทะเบียน..... 15009443
เลขเรียกหนังสือ..... ๙๔๕๒๙
2548
มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปริญญาในพนธน์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาชีววิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ภาควิชาชีวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ปีการศึกษา 2548

ใบรับรองโครงการวิศวกรรม

หัวข้อโครงการ	การตรวจขับภาพผู้ดื่นด้วยวิธีการวิเคราะห์สีผิว
ผู้ดำเนินโครงการ	นางสาวพินภา จันทร์หา รหัส 45380044
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ แย้มเม่น
สาขาวิชา	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์
ภาควิชา	วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์
ปีการศึกษา	2548

คณะกรรมการค่าสตร์ มหาวิทยาลัยราชวิถี อนุมัติให้โครงการฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์
คณะกรรมการสอบโครงการวิศวกรรม

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ แย้มเม่น)

.....กรรมการ

(อาจารย์ศิริพร เดชะศิลารักษ์)

.....กรรมการ

(ดร.ไพบูล มุณีสว่าง)

หัวข้อโครงการ	การตรวจจับภาพผู้ด้วยวิธีการวิเคราะห์สีผิว
ผู้ดำเนินโครงการ	นางสาวพิพนภา จันทร์หา รหัส 45380044
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ แย้มเม่น
สาขาวิชา	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์
ภาควิชา	วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

โครงการนี้เกิดขึ้นเนื่องจาก ผู้จัดทำเล็งเห็นถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับเยาวชน ในการนำเสนอภาพผู้คนผ่านสื่อต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้น จึงต้องการศึกษาและพัฒนาโปรแกรมตรวจจับภาพผู้ด้วยการประมวลผลภาพ (Image Processing) โดยวิธีการวิเคราะห์สีผิว (Skin Color Analysis Method) เพื่อวิเคราะห์ว่าภาพนั้นเป็นภาพผู้ดูหรือไม่ การพัฒนานี้ทดสอบและใช้งานบนระบบปฏิบัติการวินโดวส์ XP ใช้ Visual Studio.NET 2005 ในการพัฒนา โดยโปรแกรมนี้จะสามารถทำงานบนเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลหรือโน๊ตบุ๊คเท่านั้น

ผลที่ได้จากการทำโครงการนี้คือ ได้โปรแกรมที่สามารถตรวจสอบและแยกแยะระหว่างผู้ดูของวัยรุ่นกับผู้ของมนุษย์ เพื่อใช้ในการหาปริมาณผู้ที่สีผิวของมนุษย์ที่แท้จริง คุณภาพของการวิเคราะห์นั้นสามารถตรวจจับสีผิวได้ทั้งสีผิวขาว (ยูโรป), สีผิวเหลือง (เอเชีย) และสีผิวดำ (แอฟริกา) และสามารถวิเคราะห์ได้ว่าภาพนั้นเป็นภาพผู้ดูหรือไม่

Project Title	Nudity Detection Using Skin Color Analysis Method
Name	Miss. Tipnapa Chanha ID. 45380044
Project Advisor	Assistant Professor Suchart Yammen, PhD
Major	Computer Engineering
Department	Electrical and Computer Engineering
Academic Year	2005

ABSTRACT

This project is motivated by the problems of nudity media which are happening to a number of juveniles. The nudity presents through many types of the media such as images and videos on internet and television. As such, we develop a software application for nudity detection from digital image. We employ the skin color analysis method to implement this application.

Nudity detection by skin color analysis is applied to differentiate the human skin color from the background image in order to obtain the area of skin. It can detect pale skin, yellowish skin, as well as dark skin. The percentage of the image pixels of the skin area is used for classification of the nudity in the input images. The software is the window application running on Microsoft Windows XP operating system and Visual Studio.Net 2005, and can be operated on a personal computer as well as notebook.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการนับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์อันดียิ่งจากท่าน ดร.ไพบูลย์ มุณีสว่าง
ที่กรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้แนวคิดช่วยเหลือในการทำโครงการ และขอขอบพระคุณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ แย้มเม่น ให้ความเอาใจใส่ ตลอดจนสละเวลาอันแสนมีค่าเพื่อตรวจ
แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี อีกทั้งยังคงอบรมสั่งสอนผู้ชักทำให้เป็นคนดี
ระเบียบวินัยผู้ชักทำขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ทั้งนี้ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อборนสั่งสอน ให้ความรู้และคำแนะนำที่ดี
เสมอมา

ท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิรา-มารดา ที่ให้กำลังใจและมอบสิ่งที่ดีในชีวิต ทั้งความอบอุ่น
และคำปรึกษาที่มีค่ายิ่งเห็นอสิ่งอื่นใด และขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่เคยเป็นกำลังใจให้ตลอดมาจน
สามารถทำงานครั้งนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

นางสาวพิพนภา จันทร์หา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	จ
สารบัญรูป.....	ฉ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 วัตถุประสงค์.....	1
1.2 ขอบข่ายของโครงการ	1
1.3 กิจกรรมการดำเนินงาน	3
1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.5 งบประมาณในการดำเนินโครงการ	4

บทที่ 2 หลักการและทฤษฎี

2.1 ภาพดิจิตอล.....	5
2.2 การประมวลผลภาพดิจิตอล (Digital Image Processing)	5
2.3 พื้นฐานทั่วไปที่เกี่ยวกับภาพ.....	6
2.3.1 รูปภาพแบบเวกเตอร์ (Vector Graphic).....	6
2.3.2 รูปภาพแบบบิตแมป (Bitmap Image)	6
2.3.3 ความละเอียดของภาพ.....	6
2.3.4 พิกเซลและต้อท (Pixel and Dot).....	6
2.3.5 ระบบ RGB	6
2.3.6 ระบบสี HSV (Hue/Saturation/Intensity).....	7
2.4 แบบจำลองสีผิวของมนุษย์ (Human Skin Color Model).....	9
2.4.1 การตรวจสอบเกิดความผิดพลาดน้อย	9
2.4.2 ตรวจจับจากความแตกต่างของชนิดของสีผิว.....	9
2.4.3 การสัมผัสของความคุณเครื่องระหว่างสีของผิวน้ำและส่วนที่ไม่ใช่ผิวน้ำ ...	9

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.4.4 การทวนต่อความแปรปรวนของสภาวะแสง	9
2.5 การแยกข้อมูลภาพ (Image Segmentation)	10
2.5.1 วิธีการแยกส่วนของภาพโดยอาศัยความเข้ม	11
2.6 การอธิบายถึงภาพต่าง ๆ โดยใช้ชีสโตรแกรมสี (Color Histogram)	12
 บทที่ 3 การดำเนินงาน	
3.1 การหาค่าชีสโตรแกรมของเมืองแบบสีผิว	14
3.2 การหาจำนวนพิกเซลของสีผิว.....	18
 บทที่ 4 ผลการทดลอง	
4.1 การทดลองการตรวจจับสีผิว	19
 บทที่ 5 สรุปและวิเคราะห์ผล	
5.1 สรุปผลการทดลองที่ได้จากการพัฒนาโปรแกรม.....	26
5.2 ที่อื่นๆ.....	27
5.3 ปัญหาที่พบในการพัฒนาโครงการงานวิจัย.....	27
5.4 แนวทางในการพัฒนาโปรแกรม	27
เอกสารอ้างอิง.....	28
 ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก.....	29
ประวัติผู้เขียน โครงการ.....	42

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

4.1 แสดงตัวอย่างผลการทดลอง.....22

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
2.1 แสดงการแทนค่าของแต่ละชุดสีของภาพระดับเทา 256 ระดับ.....	5
2.2 โใหมดสีแบบ RGB.....	7
2.3 วงล้อของสี (Color Wheel).....	7
2.4 แสดงโใหมดสี HSV.....	8
2.5 แสดงตัวอย่างช่วงความเข้มของสี(Saturation).....	8
2.6 แสดงตัวอย่างช่วงความสว่างของสี(Value).....	9
2.7 ไนโมดัล อิมเมจ ไฮส์โตแกรม (Bimodal image histogram).....	11
3.1 แสดงการทำงานของโปรแกรม.....	13
3.2 แสดงรูปแบบจำลองของแม่แบบสี HSV.....	14
3.3 แสดงแบบจำลองของ Hue.....	15
3.4 แสดงตัวอย่างของ โปรแกรมที่ช่วยในการหาค่าไฮส์โตรแกรมสีผิวที่หลากหลาย.....	16
3.5 แสดงตัวอย่างของ โปรแกรมที่ช่วยในการหาค่าไฮส์โตรแกรมสีผิวขาว (ยูโรป).....	16
3.6 แสดงตัวอย่างของ โปรแกรมที่ช่วยในการหาค่าไฮส์โตรแกรมสีผิวเหลือง (แอเชีย)	17
3.7 แสดงตัวอย่างของ โปรแกรมที่ช่วยในการหาค่าไฮส์โตรแกรมสีผิวดำ (แอฟริกา).....	17
4.1 แสดงหน้าโปรแกรมก่อนการเรียกภาพ.....	19
4.2 การเรียกข้อมูลภาพจากเครื่องคอมพิวเตอร์.....	20
4.3 แสดงภาพหลังจากเรียกข้อมูลภาพจากคอมพิวเตอร์.....	20
4.4 แสดงผลการตรวจสอบว่าภาพไม่เป็นภาพผู้ดี.....	21
4.5 แสดงผลการตรวจสอบว่าภาพเป็นภาพผู้ดี.....	22

บทที่ 1

บทนำ

คงไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าอินเตอร์เน็ต (Internet) ได้เข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตอย่างมาก ในปัจจุบัน ซึ่งกล่าวได้ว่าอินเตอร์เน็ตเป็นแหล่งความรู้และความบันเทิงขนาดใหญ่ซึ่งนับได้ว่าเป็นประโยชน์อย่างมาก แต่ในขณะเดียวกันก็มีการนำเสนอสื่อที่ไม่เหมาะสม เช่น ภาพนู้ดภาพโป๊เปลือย ซึ่งส่งผลเสียต่อเยาวชนและสังคมอย่างมากดังนั้นหากเราสามารถสร้างเครื่องมือที่ตรวจสอบภาพนู้ดได้ก็จะสามารถพัฒนาเพื่อป้องกันไม่ให้ภาพเหล่านั้นออกมายังแพลตฟอร์มต่างๆ ได้โดยอัตโนมัติ โดยการใช้ขนาดพื้นที่สีผิวเป็นเกณฑ์ ซึ่งจะถูกประมวลผลคีย์ลักษณะของการประมวลผลภาพด้วยสี (Color Image Processing) โดยการหาข้อมูลของภาพที่ต้องการและวิเคราะห์ลักษณะสีภายในเพื่อทำการหาจำนวนพิกเซลของสีผิวเทียบกับพื้นที่ภายในขอบเขตที่ต้อง การและทำการประมวลผลออกเป็นเบอร์เซ็นต์เพื่อวิเคราะห์ว่า รูปภาพนี้ควรจะเป็นภาพนู้ดหรือไม่ ในส่วนของการที่ติดต่อกับผู้ใช้ (Graphic User Interface) จะสร้างโดยโปรแกรม C#.NET เพื่อให้ผู้ใช้สามารถใช้งานได้ง่ายขึ้น โดยในโครงการนี้จะมีการสาธิตการตรวจสอบภาพว่าภาพนั้นควรเป็น ภาพนู้ดหรือไม่และมีความจะเป็นร้อยละเท่าไร ซึ่งผู้จัดทำโครงการหวังว่าโครงการนี้จะเป็นแนวทางเพื่อก้าวไปสู่การพัฒนาเป็นซอฟต์แวร์ตรวจสอบภาพนู้ด และเว็บไซค์ที่ไม่เหมาะสมได้

1.1 วัตถุประสงค์

- เพื่อศึกษาถึงระบบการประมวลผลภาพด้วยสี (Color Image Processing) เพื่อใช้ในการตรวจสอบและแยกแยะระหว่างพื้นผิวของวัตถุอื่นกับพื้นผิวของมนุษย์เพื่อใช้ในการหาปริมาณพื้นที่สีผิวของมนุษย์ที่แท้จริง
- สามารถประยุกต์ใช้หลักการประมวลผลภาพด้วยสี ตรวจจับภาพและประมวลผลเป็นเบอร์เซ็นต์เพื่อทำการวิเคราะห์ว่าเป็นภาพนู้ดหรือไม่
- เพื่อพัฒนาซอฟต์แวร์ในการตรวจสอบภาพนู้ดให้ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

1.2 ขอบข่ายของโครงงาน

1. ใช้วิธีการวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์สีผิว (Skin Color Analysis Method)
2. วิเคราะห์ภาพโดยสามารถหาขอบเขตที่ต้องการ เพื่อหาขนาดในรูปแบบ 2 มิติ
3. วิเคราะห์ภาพโดยการหาไฮส์โตรแกรมภาพเพื่อเปรียบเทียบช่วงค่าสีผิวกับส่วนที่ไม่ใช้สีผิว
4. วิเคราะห์ภาพโดยหาปริมาณพื้นที่สีผิว เพื่อบอกเปอร์เซ็นต์ส่วนของสีที่ไม่มีวัตถุหรือเสื่อมผ้า
5. ใช้โปรแกรม Visual C#.NET ในการพัฒนาโปรแกรม
6. ซอฟต์แวร์ที่พัฒนาขึ้นมาใหม่นี้จะสามารถดูรูปจับภาพผู้ใดได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งซอฟต์แวร์ที่ได้นี้จะสามารถทำงานได้ที่เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (PC)

1.3 กิจกรรมการดำเนินงาน

1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับความรู้เกี่ยวกับกระบวนการวิเคราะห์ภาพด้วยตัว (Color Image Processing)
2. สามารถหาจำนวนพิกเซลของสีผิวเพื่อวิเคราะห์หาเอกสารซึ่งความเป็นไปได้ที่ภาพนั้นจะเป็นภาพผู้ดัด
3. ได้รับความรู้ในการใช้โปรแกรม Visual C#.NET ในส่วนของการสร้างแอพพลิเคชัน (Application)
4. ซอฟต์แวร์ที่ได้สามารถตรวจจับภาพผู้ดัดได้ดีในระดับหนึ่ง
5. เป็นแนวทางในการพัฒนาซอฟต์แวร์ในระดับที่สูงขึ้น

1.5 งบประมาณในการดำเนินโครงการ

1. ค่าถ่ายเอกสารประกอบการทำโครงการ	300	บาท
2. ค่ากระดาษในการพิมพ์งาน	100	บาท
3. ค่าหมึกพิมพ์	500	บาท
4. ค่าจัดทำรูปเล่น	200	บาท
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น	1000	บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน)

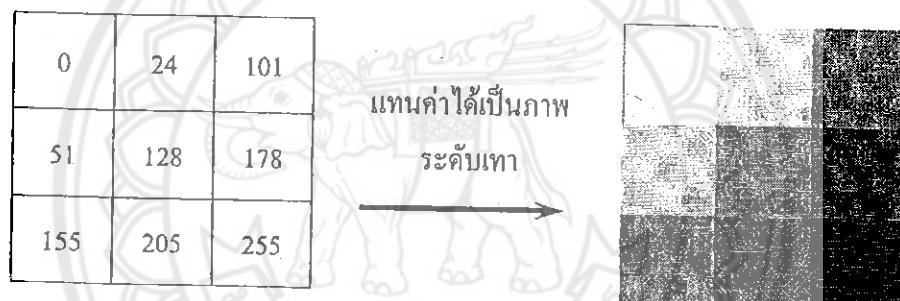
บทที่ 2

หลักการและทฤษฎี

ก่อนการดำเนินโครงการนี้ เรายังคงต้องศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการเพิ่มความรู้ความเข้าใจในโครงการมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้การดำเนินการง่ายและสะดวก

2.1 ภาพดิจิตอล

ภาพดิจิตอลคือการแสดงภาพรูปแบบของเมตริกซ์ X และ Y หลักโดยที่แต่ละช่องของเมตริกซ์เรียกว่าจุดภาพ (Pixel) จะมีค่าสีของจุดภาพนั้นอยู่ โดยเมื่อนำจุดภาพที่มีค่าสีต่าง ๆ กันจำนวนหนึ่งมาเรียงกันกว้าง X และ Y ก็สามารถแสดงภาพดิจิตอลได้

รูปที่ 2.1 แสดงการแทนค่าของแต่ละจุดสีของภาพระดับเทา 256 ระดับ
(กำหนดให้ 0 คือสีขาว 255 คือสีดำ)

2.2 การประมวลผลภาพดิจิตอล (Digital Image Processing)

การประมวลผลภาพดิจิตอล (Digital Image Processing) คือการนำภาพดิจิตอลที่เป็นตัวอย่างของเมตริกซ์มากระทำการใด ๆ ซึ่งอาจเป็นการกระทำเบื้องต้นทางคอมพิวเตอร์ เช่น บวก, ลบ, คูณหรือหาร และอาจจะมีการกระทำเบื้องต้นทางตรรกศาสตร์ เช่น AND, OR, XOR เป็นต้น

2.3 พื้นฐานทั่วไปที่เกี่ยวกับภาพ

รูปภาพสามารถแบ่งตามวิธีการจัดเก็บได้เป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้

2.3.1 รูปภาพแบบเวกเตอร์ (Vector Graphic)

รูปภาพชนิดนี้ถูกสร้างขึ้นจากสมการเชิงเส้นต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเส้นโค้ง เส้นตรง เมื่อเรา ย่อขยายรูปภาพเหล่านี้ คอมพิวเตอร์จะทำการคำนวณให้รูปใหม่คุมชัดอยู่เสมอ ดังนั้นรูปภาพ ชนิดนี้จะไม่มีข้อจำกัดความละเอียดของภาพ ตัวอย่างของภาพแบบนี้จะเห็นได้ชัด คือรูปภาพที่ได้ จากโปรแกรม Adobe Illustrator , CorelDRAW , MacroMedia Freehand เป็นต้น

2.3.2 รูปภาพแบบบิตแมป (Bitmap Image)

ภาพชนิดนี้เกิดจากจุดเล็กๆ ประกอบกันจนเห็นเป็นภาพขึ้นมา คุณภาพของรูปจะขึ้นอยู่ กับความละเอียดของภาพ หากภาพมีความละเอียดมาก ก็จะมีความคมชัดมากขึ้น หากทำการขยาย ภาพชนิดนี้คอมพิวเตอร์จะทำการขยายภาพขึ้นด้วยความละเอียดที่มีอยู่ ทำให้ภาพที่ได้มามักจะ หยาบ ตัวอย่างของรูปภาพแบบนี้คือ รูปภาพที่สร้างขึ้นจากโปรแกรม Adobe Photoshop , CorelPHOTO Paint เป็นต้น

2.3.3 ความละเอียดของภาพ

ความละเอียดของภาพเป็นสิ่งที่บอกถึงคุณภาพของภาพเหล่านี้ หน่วยที่เรานิยมใช้บ่อยถึง ความความละเอียดของภาพ คือ พิกเซลต่อนิ้ว (Pixel/inch) ค่าນี้บอกให้ทราบว่าภาพนี้มีจำนวนพิกเซลในหนึ่งตารางนิ้วและสามารถคำนวณหาจำนวนจุดทั้งหมดของภาพได้อีกด้วยดังตัวอย่าง เช่น ภาพขนาด 1*1 ที่มีความละเอียดเท่ากับ 8 พิกเซลต่อนิ้ว ภาพนี้มีพิกเซลทั้งหมดเท่ากับ 64 พิกเซล

2.3.4 พิกเซลและด็อก (Pixel and Dot)

พิกเซล คือ บุคคลที่เล็กที่สุดของภาพ พิกเซลหนึ่งสามารถแสดงได้หลายสี ส่วนด็อกจะเป็น บุคคลที่ใช้กระบวนการพิมพ์ภาพ การสร้างพิกเซลหนึ่งพิกเซลจะต้องใช้ด็อกเพื่อทำให้เกิดความเข้ม และสีต่าง ๆ กัน หน่วยคือต่อนิ้ว (dpi) จะใช้บอกความละเอียดของเครื่องพิมพ์ ส่วนหน่วยพิกเซล ต่อนิ้ว (ppi) จะใช้บอกความละเอียดของเครื่องสแกนและจอภาพ

2.3.5 ระบบ RGB

ระบบสี RGB เป็นโหมดที่ใช้แซนแนลสีจำนวน 3 สี คือ แดง เขียว น้ำเงิน โดยแต่ละสีจะมี การได้สำบัต์ได้ถึง 256 ระดับ เมื่อรวมกันทั้ง 3 สีจะสามารถแสดงได้สูงถึง 16.7 ล้านสี (2 ยกกำลัง 24 บิต) โหมดสีนี้เหมาะสมสำหรับการตกแต่งสี เพราะสามารถแทนสีได้มาก และยังเป็นโหมดเดียวที่ ที่ใช้ในโมนิเตอร์ด้วย ซึ่งผู้ใช้คอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่คุ้นเคย เป็นระบบที่ใช้ในการกำหนดค่าเบอร์ เทิร์นต์ของสีแดง เขียว และน้ำเงิน เมื่องตั้น ที่นำมารวมเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างสีที่ต้องการ ซึ่งระบบ การกำหนดค่าสีแบบนี้เป็นระบบที่สามารถกำหนดสีที่สามารถถูกสร้างออกมายield อย่างชัดเจนที่สุด และเป็นระบบการแทนค่าที่คิดสำหรับการใช้งานในระบบชาร์ดแวร์แต่เป็นการยากในการรับรู้และกำหนดค่าด้วยสัญชาตญาณของมนุษย์เพื่อจะสร้างสีที่ต้องการขึ้น ตัวอย่างเช่นต้องการใช้สีแดง เขียว

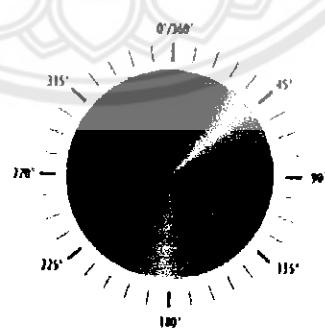
และน้ำเงินเท่าไรในการสร้างสีสันซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการยากที่มนุษย์สามารถกำหนดค่าขึ้นมาด้วยตัวเอง ระบบ RGB เป็นระบบที่แยกสัญญาณขององค์ประกอบของสีออกจากกัน โดยสีนี้จะชี้เป็นระบบการกำหนดค่าที่ใช้ในระบบการแสดงภาพทั้งในระบบซอฟต์แวร์และโทรศัพท์มือถือที่สีพิจิตรแต่สัญญาณของสีที่ใช้ในการแสดงออกมานั้นมีการเข้ารหัสเป็นความถี่คลื่นในมาตรฐานที่ต่างกันซึ่งกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงค่าสีเป็นความถี่จะจากความถี่กลับมาเป็นค่าสีจะทำให้เกิดความผิดเพี้ยนของสี ไปได้

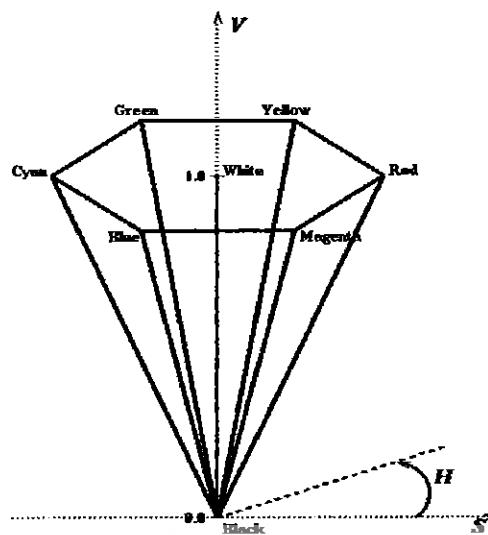
รูปที่ 2.2 โหมดสีแบบ RGB

2.3.6 ระบบสี HSV (Hue/Saturation/Intensity)

ระบบสี HSV (Hue Saturation Value) เป็นการพิจารณาสีโดยใช้ Hue, Saturation และ Value ซึ่ง Hue คือค่าสีของสีหลัก (แดง เขียวและน้ำเงิน) ในทางปฏิบัติจะอยู่ระหว่าง 0 และ 255 ซึ่งถ้า Hue มีค่าเท่ากับ 0 จะแทนสีแดงและเมื่อ Hue มีค่าเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ สีก็จะเปลี่ยนแปลงไปตามสเปกตรัมของสีจนถึง 256 จึงจะกลับมาเป็นสีแดงอีกครั้งซึ่งสามารถแทนให้อยู่ในรูปของวงการได้ดังนี้คือ สีแดง = 0 องศา สีเขียวเท่ากับ 120 องศา สีน้ำเงินเท่ากับ 240 องศา ซึ่งจะถูกอ้างอิงโดยมุนจากวงล้อของสี (Color Wheel)

รูปที่ 2.3 วงล้อของสี (Color Wheel)

รูปที่ 2.4 แสดงโทนค์ HSV

จากลักษณะโภคเคลื่อนะระบบ Hue พบว่าจะมีค่าอยู่บันทึ้งหนึ่งค่าที่จะเท่ากับ 0 แต่ถ้ามีสองค่าเท่ากับ 0 แล้ว Hue จะเป็นมุนของสี (ค่าสี) มีค่าเป็นไปตามสีที่สามและถ้าหันกลับมีค่าเท่ากับ 0 แล้วจะทำให้ไม่มีค่าของ Hue หรือสีที่ได้จะมีค่าเท่ากับสีขาวนั่นเองตัวอย่างเช่น ภาพขาว-ดำถ้าเกิดมีสีใดสีหนึ่งมีค่าเท่ากับ 0 จะทำให้ค่าสีที่ได้เป็นไปตามสีที่เหลือ การให้น้ำหนักในการพิจารณาเมื่อสีแดง มีค่าเท่ากับ 0

S - ค่าความเข้มของสี (Saturation) ในความเข้มระดับต่ำสุดแต่ 0 – 20 % จะทำให้ผลลัพธ์สีที่ออกมาเป็นสีเทา ความเข้มระดับกลาง 40 – 60 % ผลลัพธ์จะเป็นสีอ่อน และความสูง 80 – 100 % ผลลัพธ์ได้สีที่จัดหรือสดใส

รูปที่ 2.5 แสดงค่าว่าย่างความช่วงเข้มของสี(Saturation)

V – ความสว่างของสี (Value) ซึ่งมีช่วงตั้งแต่ 0 % (มืดหรือดำ) จนถึง 100 % (สว่างหรือขาว) หรือสามารถวัดได้โดยค่าความเข้มของความสว่างของแต่ละสีที่ประกอบกัน

รูปที่ 2.6 แสดงตัวอย่างช่วงความสว่างของสี (Value)

โดยปกติในซอฟต์แวร์หรือเครื่องมือช่วยในการสร้างสีนั้นมักมีการใช้ทั้งระบบ RGB และ HSV ร่วมกัน เราอาจจะเห็นการเรียกชื่อระบบลักษณะ HIS ร่วมกัน โดยจะระบุชื่อระบบ HIS ในชื่ออื่น เช่น Hue/Saturation/Intensity(HSI) , Luminance/Hue/Saturation(LHS หรือ HSL)

2.4 แบบจำลองสีผิวของมนุษย์ (Human Skin Color Model)

การใช้โน้มถ่วงสีผิวของมนุษย์นั้นเป็นตัวที่จะใช้ในการตัดสินใจว่าสีนั้น เป็นสีผิวของมนุษย์ หรือไม่ใช้สีผิว สิ่งที่จำเป็นของโน้มถ่วงโน้มถ่วงสีผิวนี้

2.4.1 การตรวจสอบคิดความผิดพลาดน้อย

การตรวจสอบสีผิวเป็นขั้นตอนแรกในการแบ่งส่วนสีผิวซึ่งจำเป็นมากในการตรวจสอบสีผิว ดังนั้นหากเกี่ยงไม่ได้ว่าสีผิวทั้งหมดต้องมีการตรวจสอบขยะที่ความสอดคล้องอัตราการตรวจจับที่ต่ำค่าความผิดพลาดจะสามารถถูกขัดการได้เมื่อมีความเข้าใจในสิ่งที่สนใจมากกว่าที่มีให้ตอนแรกที่หมายได้

2.4.2 ตรวจจับจากความแตกต่างของชนิดของสีผิว

กล่าวคือ ชนิดของสีผิวมีความหลากหลายทั้งผิวขาว ผิวเหลืองถึงคล้ำและผิวสีน้ำตาล จะต้องแบ่งออกให้ได้ว่าเป็นผิวแบบไหนจากทั้งหมด

2.4.3 การสัมผัสของความคลุมเครือระหว่างสีของผิวหนังและส่วนที่ไม่ใช่ผิวหนัง

การมีสีของสิ่งเดoclaim ที่หลากหลายและคล้ายกับสีผิวหนังที่สันในนั้น ทำให้ไม่สามารถตรวจจับผิวหนังได้เสมอ ถ้าไม่มีการซึ่งกันและส่วนของพื้นที่หรือขอบเขตของสีผิวหรือส่วนที่ไม่ใช่สีผิว จะทำให้เกิดความคลุมเครือระหว่างสีผิวและไม่ใช่สีผิวเกิดขึ้น

2.4.4 การแทนที่ความเยี่ยมประเสริฐของสภาวะแสง

สีผิวจะแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดภายใต้สภาวะแสงที่ต่างกันการสร้างโน้มถ่วงสีผิวจะทำงานไม่ได้หากอยู่ภายใต้สภาวะความเยี่ยมประเสริฐของแสง อย่างไรก็ตาม โน้มถ่วงสีผิวที่ดีจะต้องทนต่อสภาวะความเยี่ยมประเสริฐของแสงได้ โน้มถ่วงสีผิวของมนุษย์นั้นต้องการวิธีในการแบ่งส่วนของสีผิวและพื้นที่ของสีแต่ละสีว่ามีสีไหนบ้างจากที่ให้มาทั้งหมด

วิธีการแบ่งส่วนเป็นการรวมความเข้าใจหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน เป็นแนวทางในการขั้นตอนในการตัดสินใจแบ่งขอบเขตและแบ่งส่วนการประมาณค่าพื้นฐานของความหนาแน่น ซึ่งตัวเลือกประเภทพื้นที่ของสีที่ต่างกันได้ เช่น RGB , YCbCr , HSV เป็นต้น

ขั้นตอนหลักในการแบ่งส่วนพิกเซลระหว่างส่วนที่เป็นสีผิวและส่วนที่ไม่ใช่สีผิว คือการคำนวณ $P(\text{skin}/\text{cs})$ โดยใช้กฎของเบย์ (Bayes rule)

กฎของเบย์ (Bayes rule)

$$P(\text{skin}/\text{cs}) = \frac{P(\text{cs} / \text{skin})P(\text{skin})}{P(\text{cs} / \text{skin})P(\text{skin}) + P(\text{cs} / \text{n.skin})P(\text{n.skin})}$$

โดยให้ cs เป็นค่าของสีผิว

เมื่อ $P(\text{skin}/\text{cs}) \geq 0$

$P(\text{skin})$ คือ ค่าความน่าจะเป็นของสีผิว

$P(\text{n.skin})$ คือ ค่าความน่าจะเป็นของส่วนที่ไม่ใช่สีผิว

เนื่องจาก $P(\text{skin}) + P(\text{n.skin}) = 1$ เราจะพบว่า 1 เป็นค่าเริ่มต้น การเลือกค่าความเป็นไปได้ใน 1 ตามอัตราที่เหมาะสม ของผลรวมในส่วนที่เป็นพิกเซลของผิวในชีสโตแกรมจากผลรวมของจำนวนพิกเซลทั้งหมด

$$P(\text{skin}) = \frac{T_s}{T_s + T_n}$$

เมื่อ T_s เป็นค่าผลรวมของจำนวนพิกเซลสีผิว

T_n เป็นค่าผลรวมของจำนวนพิกเซลส่วนที่ไม่ใช่สีผิว

2.5 การแยกข้อมูลภาพ (Image Segmentation)

การแยกข้อมูลภาพเป็นการแยกภาพออกเป็นส่วนๆ ซึ่งจะทำให้สามารถเลือกส่วนที่ต้องการได้ วิธีการพื้นฐานสำหรับการแยกข้อมูลภาพออกเป็นส่วน ๆ คือการพิจารณาภาพแอนบอร์จ (Image amplitude) ได้แก่ การพิจารณาความสว่างของภาพสำหรับภาพระดับขาวเทาและลักษณะของพื้นผิว ก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สามารถทำการเซกเมนเตชัน (Segmentation) ได้ สะดวกยิ่งขึ้น วิธีการแยกข้อมูลภาพ วิธีนี้คือ

2.5.1 วิธีการแยกส่วนของภาพโดยอาศัยความเข้ม (Amplitude segmentation method)

สำหรับการแยกข้อมูลภาพออกเป็นส่วน ๆ ในหัวข้อนี้จะพิจารณาความเข้มของจุดภาพต่างๆ ภายในภาพ ซึ่งผลหารแยกข้อมูลภาพจะขึ้นอยู่กับวิธีการหาค่าปิกแบ่งของส่วนประกอบที่เป็นความเข้มหรือสีของภาพซึ่งมีอยู่หลายวิธีด้วยกันดังนี้คือ

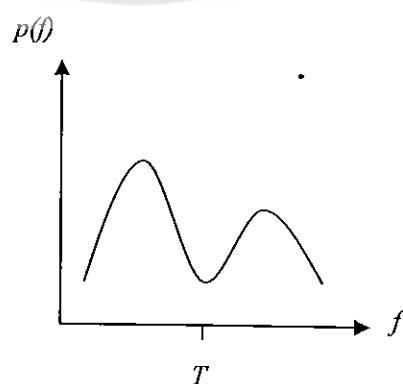
2.5.1.1 ค่าปิกแบ่งความเข้มสว่างระดับสอง (Bilevel Luminance Thresholding)

ใช้สำหรับภาพบางชนิดจะมีลักษณะของวัตถุที่เราสนใจซึ่งความเข้มคงที่เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นหลังตัวอย่างได้แก่ ภาพของอักษร (Text) เป็นต้น ภาพเหล่านี้จะมีความเข้มของวัตถุที่เราสามารถแยกออกจากพื้นหลังได้อย่างชัดเจน (มีความเข้มส่องระดับได้แก่ความเข้มของวัตถุและความเข้มของพื้นหลัง) การแยกข้อมูลภาพออกเป็นส่วน ๆ สามารถทำได้โดยกำหนดค่าปิกแบ่งซึ่งเป็นค่าความเข้ม ให้มีที่ไม่สามารถแยกความแตกต่างของวัตถุและพื้นหลังได้อย่างชัดเจน เช่น ภาพของตัวอักษรที่มีความเข้มของตัวอักษรเป็น 0 (สีดำ) และมีความเข้มของพื้นหลังเป็น 255 (สีขาว) ดังนั้นค่าความขัดแย้งจึงควรจะมีค่าเท่ากัน 128 เพื่อที่จะให้สามารถแยกวัตถุออกจากพื้นหลังได้โดยปกติแล้วการเลือกค่าปิกบางจะขึ้นอยู่กับฮิสโทแกรมที่มีจุดต่ำสูงระหว่างจุดยอด (peaks)

$$\text{เมื่อ } g(x,y) = \begin{cases} 1 & \text{เมื่อ } (x,y) > T \\ 0 & \text{เมื่อ } (x,y) \text{ เป็นค่าอื่น} \end{cases}$$

เมื่อ $g(x,y)$ เป็นข้อมูลภาพ ณ ตำแหน่ง x, y

T เป็นค่าปิกแบ่ง

รูปที่ 2.7 ไบโมดัล อิมเมจิส ໂຕແກຣມ (Bimodal image histogram)

2.5.1.2 ค่าขีดเบ่งความสว่างหลายระดับ (Multilevel Luminance Thresholding)

สำหรับภาพที่จะประกอบด้วยหลาย ๆ วัตถุสามารถทำการแยกข้อมูลภาพออกเป็นส่วน ๆ ได้โดยใช้ค่าขีดเบ่งหลาย ๆ ค่าสำหรับภาพที่ N วัตถุ โดยที่แต่ละวัตถุจะมีช่วงกว้างของความเข้มเท่ากับ R_i (กำหนดให้ด้วยค่าขีดเบ่ง 2 ค่าคือ T_{i-1}, T_i) สามารถทำการแยกได้ดังนี้

$$g(x, y) = R, \text{ เมื่อ } T_{i-1} \leq f(x, y) \leq T_i, \quad i = 1, 2, 3, \dots, N$$

ค่าขีดเบ่งสามารถหาได้จากฮีสโตรแกรมภาพ แต่ในบางครั้งการเปลี่ยนแปลงฮีสโตรแกรมไม่สามารถบอกการเปลี่ยนแปลงของวัตถุได้อย่างชัดเจนนัก ซึ่งวิธีที่ง่ายที่สุดในการทำให้ทำ ฮีสโตรแกรมให้สามารถหาค่าขีดเบ่งได้ง่ายขึ้นนั้น คือ การหาขอบของภาพ (Edge Detection) เพื่อพิจารณาจุดภาพต่าง ๆ ของภาพว่าเป็นขอบเขตของวัตถุหรือไม่

2.6 การอธิบายถึงภาพต่าง ๆ โดยใช้ฮีสโตรแกรมของสี (Color Histogram)

ภาพโดยทั่วไปนั้นจะประกอบขึ้นด้วยจุดของเม็ดสี (Pixel) ต่าง ๆ เป็นจำนวนมากมารวมกันจนเกิดภาพ โดยที่แต่ละจุดเม็ดสีนั้นจะอธิบายว่าเป็นสีอะไร เช่นในระบบสี RGB ก็จะอธิบายว่าแต่ละจุดสีมีค่าของสีแดง, เขียว และน้ำเงินเป็นเท่าไร ในการทำฮีสโตรแกรมนั้นสามารถทำได้โดยเริ่มจากการสร้างกราฟที่มีจำนวนช่วงเท่ากับจำนวนของช่องที่ต้องการกำหนดค่าลำดับชั้นของสีที่ต้องการจากค่าสูงสุดของแต่ละช่วงการแบ่งเป็นช่วง ๆ ตามจำนวนของลำดับชั้นที่ต้องการ จากนั้นจึงนำจุดของเม็ดทุกจุดในภาพเปรียบเทียบว่าอยู่ในช่วงใดของกราฟ เมื่อมีจุดของเม็ดสีตกอยู่ในช่วงใดก็จะทำการเพิ่มค่าในช่วงดังกล่าวเป็นจำนวนหนึ่งค่า โดยทำตั้งแต่จุดของเม็ดสีแรกของภาพไปจนถึงจุดของเม็ดสีสุดท้ายของภาพ โดยทั่วไปแล้วการทำฮีสโตรแกรมนั้นจะนำค่าที่ได้มาแต่ละช่วงมาหาอัตราส่วนระหว่างค่าของจำนวนสีในช่วง ๆ นั้นกับจำนวนจุดของเม็ดสีหนึ่งๆ ซึ่งจะทำให้ทราบว่ามีช่วงสีใดมากในภาพดังกล่าว

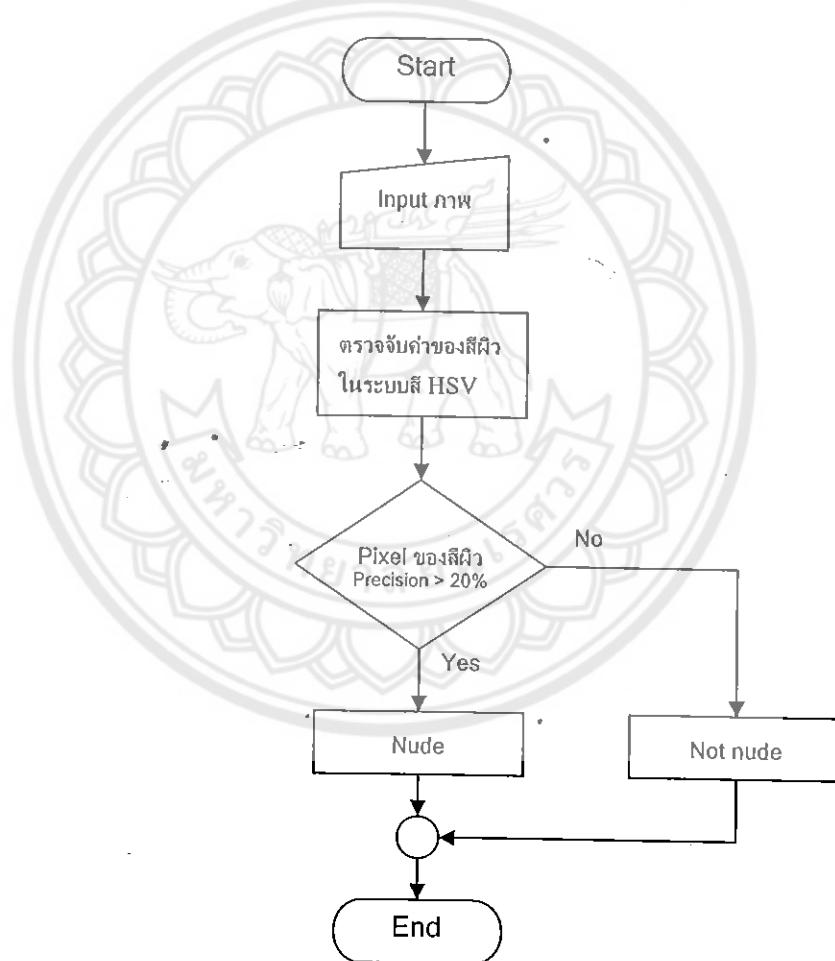
ในการทำฮีสโตรแกรม ของภาพในระบบสี HSV นั้น จะเป็นการแสดงถึงค่าองค์ประกอบของแต่ละสีในรูปของระบบสี HSV ถ้าภาพมีสีที่อยู่ในช่วงนั้นก็จะได้กราฟที่มีความสูงมาก ค่าของฮีสโตรแกรมในช่วงของระบบสี HSV จะมีจำนวนช่วงสีที่ต้องการคือ ค่าผลลัพธ์ระหว่างค่าของจำนวนช่วงในแกน Hue, Saturation และ Value ซึ่งจะได้ช่วงจำนวนสีทั้งหมดที่ต้องการ จากนั้นนำค่าของสีที่อยู่ในระบบของ HSV มาเปรียบเทียบว่าอยู่ในช่วงใด โดยการหาค่าของความกว้างของช่วงในแต่ละแกนต่อไป

บทที่ 3

การดำเนินงาน

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะพบปัญหาของการตรวจจับภาพนู้ดเนื่องจากข้อจำกัดของความแตกต่างของสีผิว ดังนั้นจึงต้องมีการหาค่าชีสโตรแกรมของผิวในแต่ละแบบ เช่นค่าชีสโตรแกรมของผิว ขาว (ยูโรป) , ผิวเหลือง (เอเชีย) และผิวดำ (แอฟฟริกา) ซึ่งจะช่วยให้การตรวจจับและวิเคราะห์ภาพง่ายยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการทำงานของโปรแกรมสามารถสรุปได้ดังนี้

รูปที่ 3.1 แสดงการทำงานของโปรแกรม

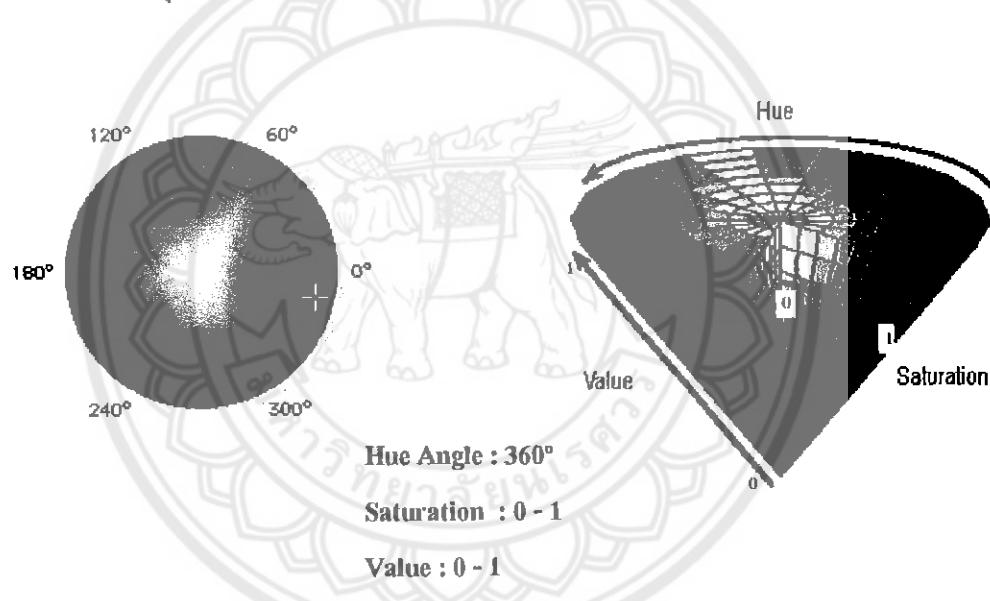
เริ่มต้นโดยการป้อนภาพนั้นเนื่องจากข้อจำกัดของโปรแกรมที่สามารถทำงานบนเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (PC) ดังนั้นภาพที่สามารถนำมาระบุทำการวิเคราะห์นั้นจะต้องอยู่บนเครื่อง

คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล และเป็นภาพถ่ายที่เป็นสีเท่านั้นจากนั้นอัลกอริทึม จะทำการวิเคราะห์ค่าของสีผิวในระบบสี HSV เปรียบเทียบกับช่วงค่าของสีผิวที่กำหนดไว้ในแต่ละช่วงของสีผิว หากภาพที่นำมายังเครื่องทั้งหมดที่เป็นสีผิวของมนุษย์มากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนพิกเซลทั้งหมดจะถือว่าภาพนั้นเป็นภาพผู้

3.1 การหาค่าฮีสตอรแกรมของโมเดลสีผิวในระบบ HSV

เริ่มแรกคือการหาโมเดลสีผิวของแต่ละประเภทสีผิวในระดับที่หลากหลายและนำมาหาค่าฮีสตอรแกรม และหาช่วงค่าของฮีสตอรแกรม ออกมานั้นจะนำภาพที่ได้จากที่กล่าวมาแล้วในข้างต้นมาหาค่าฮีสตอรแกรม โดยจะใช้ โมเดลสีแบบ HSV ซึ่ง โมเดลแบบ HSV นั้นเป็น โมเดลที่มีความใกล้เคียงกับการมองเห็นของมนุษย์มาก โดย โมเดลสีแบบ HSV จะประกอบไปด้วย

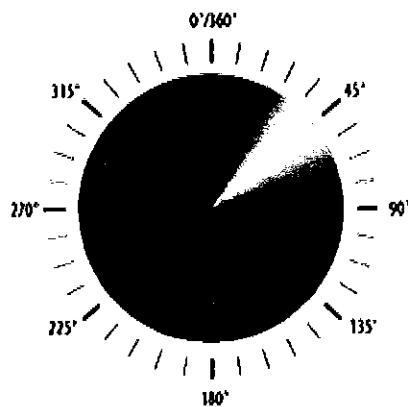
โดยจะใช้ โมเดลสีแบบ HSV ซึ่ง โมเดลแบบ HSV นั้นเป็น โมเดลที่มีความใกล้เคียงกับการมองเห็นของมนุษย์มาก โดย โมเดลสีแบบ HSV จะประกอบไปด้วย

รูปที่ 3.2 แสดงรูปแบบจำลองของโมเดล (Model) สีแบบ HSV

Hue คือวงกลมที่ปากของกรวย โดยจะเป็นส่วนของสีเทียบกับนูนของคำของรูป平淡 ที่ 0° จะเป็นแดง (Red) เมื่อนูนเปลี่ยนของคำไปเรื่อยๆ จะมีค่ามากขึ้น สีก็จะเปลี่ยนไปดังรูปที่ 3.3

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า Hue จะมีค่าบันของคำของรูป平淡 คือตั้งแต่ $0^\circ - 360^\circ$

รูปที่ 3.3 แสดงแบบจำลองของ Hue

Saturation คือส่วนของพื้นที่วงกลมหรือองในทางปฏิบัติคือ การแบ่งพื้นที่ภายในของวงกลมเป็นวงกลมที่ซ้อนทับกัน โดยจะแบ่งให้อยู่ในช่วงค้างแต่ 0 – 250 โดยเมื่อรวมกับ Hue แล้วถ้า Saturation = 0 (จุดศูนย์กลางของวงกลม) จะไม่มี Hue อยู่ซึ่งนั่นจะเป็นสีขาว แต่ในทางกลับกันถ้า Saturation = 1 จะไม่มีแสงสีขาวอยู่เลย

Value ถ้าพิจารณาจากรูปกรวยก็จะหมายถึงแกนกลางของรูปกรวยนั้นเอง Value จะบอกถึงความสว่างที่มีอยู่ในช่วง 0 – 1

โดยค่าของ Hue (H), Saturation(S) และ Value(V) สามารถคำนวณได้จากค่าโหมดสี แบบ RGB ได้ดังนี้

การหาค่า Hue สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{Red}_h = \text{red} - \min(\text{red}, \text{green}, \text{blue})$$

$$\text{Green}_h = \text{green} - \min(\text{red}, \text{green}, \text{blue})$$

$$\text{Blue}_h = \text{blue} - \min(\text{red}, \text{green}, \text{blue})$$

$$\text{Hue} = \frac{(240x\text{blue}_h) + (120x\text{green}_h)}{\text{blue}_h + \text{green}_h}$$

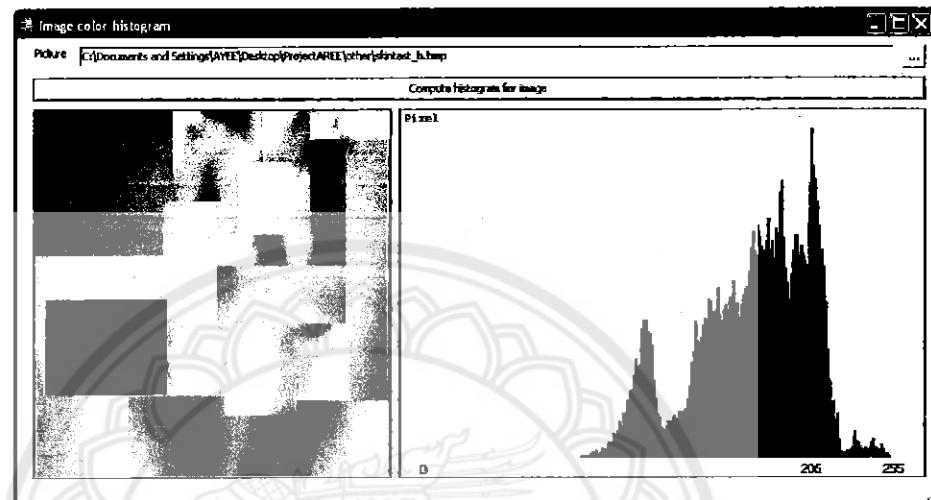
การหา Saturation สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{Saturation} = \frac{\text{Max(red, green, blue)} - \text{Min(red, green, blue)}}{\text{Max(red, green, blue)}}$$

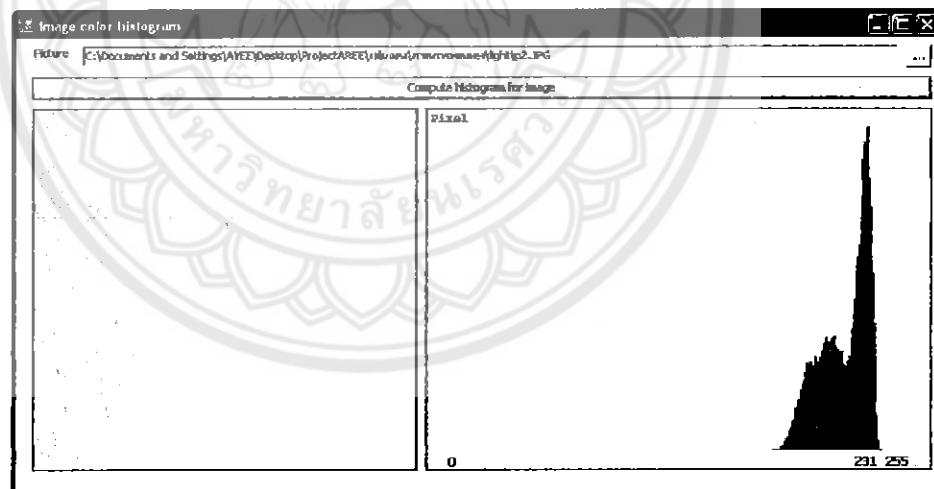
การหา Value สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{Value} = \max(\text{red}, \text{green}, \text{blue})$$

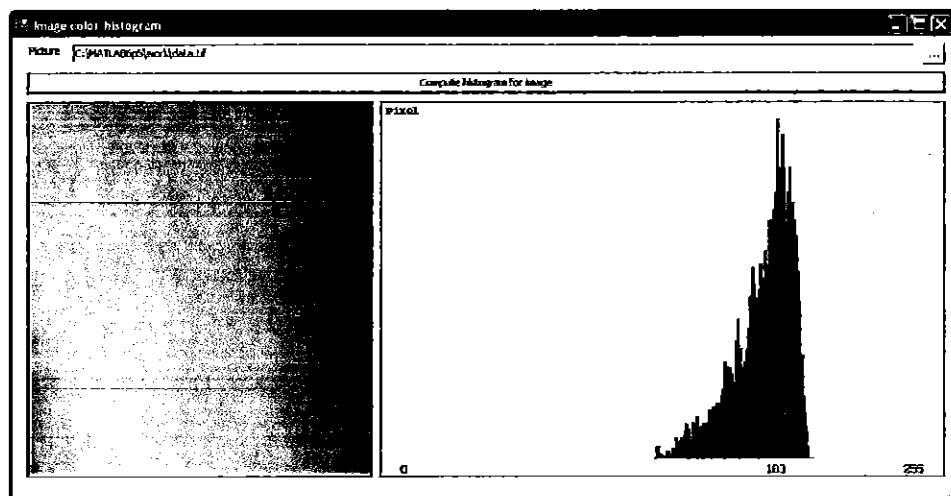
ตัวอย่างของโปรแกรมที่ช่วยในการหาค่าเอี๊ส โตรแกรมสีผิว

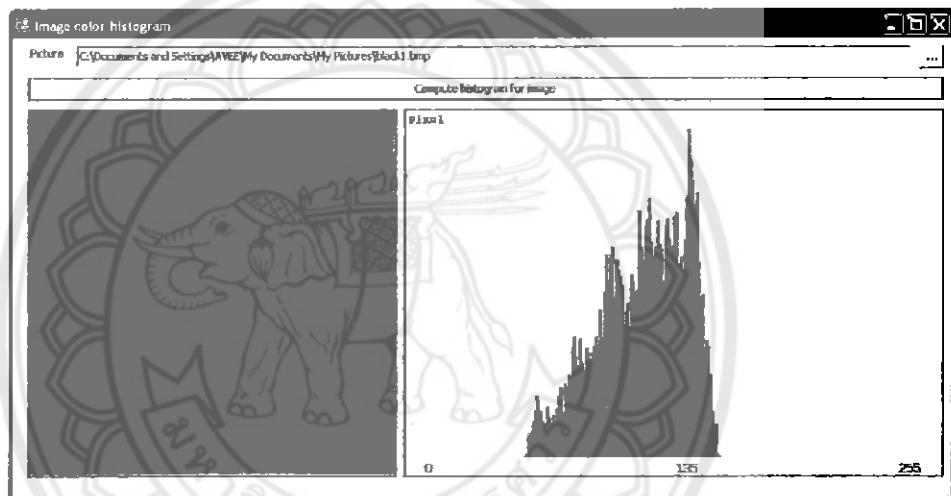
รูปที่ 3.4 แสดงตัวอย่างของโปรแกรมที่ช่วยในการหาค่าเอี๊ส โตรแกรมสีผิวที่หลากหลาย

รูปที่ 3.5 แสดงตัวอย่างของโปรแกรมที่ช่วยในการหาค่าเอี๊ส โตรแกรมสีผิวขาว (ยุโรป)

รูปที่ 3.6 แสดงตัวอย่างของโปรแกรมที่ช่วยในการหาค่าฮีสต์โตรแกรมสีพิวเตอร์ (เอเชีย)

รูปที่ 3.7 แสดงตัวอย่างของโปรแกรมที่ช่วยในการหาค่าฮีสต์โตรแกรมสีพิวเตอร์ (แอฟริกา)

เมื่อได้ค่าสีของโมเดลในระบบ HSV ซึ่งมีค่า H มีค่าอยู่ในช่วง 0 ถึง 360 , S และ V อยู่ในช่วง 0 ถึง 1 ดังนั้นเก็บค่าลังกล่าวไว้ และกำหนดให้ค่าสีพิวเป็นสองช่วงคือ ช่วงแรกค่า Hue มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0 แต่น้อยกว่า 40 , ค่า Saturation มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0 แต่น้อยกว่า 0.8 และค่า Value มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.55 แต่น้อยกว่า 0.95 ส่วนในช่วงที่สองให้ค่า Hue มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 230 แต่น้อยกว่า 360 , ค่า Saturation มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0 แต่น้อยกว่า 0.8 และค่า Value มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.55 แต่น้อยกว่า 0.95 และเก็บค่าไว้เพื่อเป็นคันแบบในการเปรียบเทียบค่าสีพิว

3.2 การหาจำนวนพิกเซล (Pixel) ของสีผิว

เริ่มจากการนำเข้าข้อมูลภาพ (input) ขึ้นมาแล้วนับจำนวนพิกเซลโดยการใช้อัลกอริทึมในการหาค่าของสีทั้งหมดเดียวหาปอร์เช่นต์ความน่าจะเป็นของจำนวนพิกเซลของสีผิวเทียบกับจำนวนพิกเซลทั้งหมด

$$\text{Precision} = \frac{b1 \times 100}{\text{pixels}}$$

เมื่อ b1 คือจำนวนพิกเซลของสีผิว

pixels คือจำนวนของพิกเซลทั้งหมดของภาพนั้น

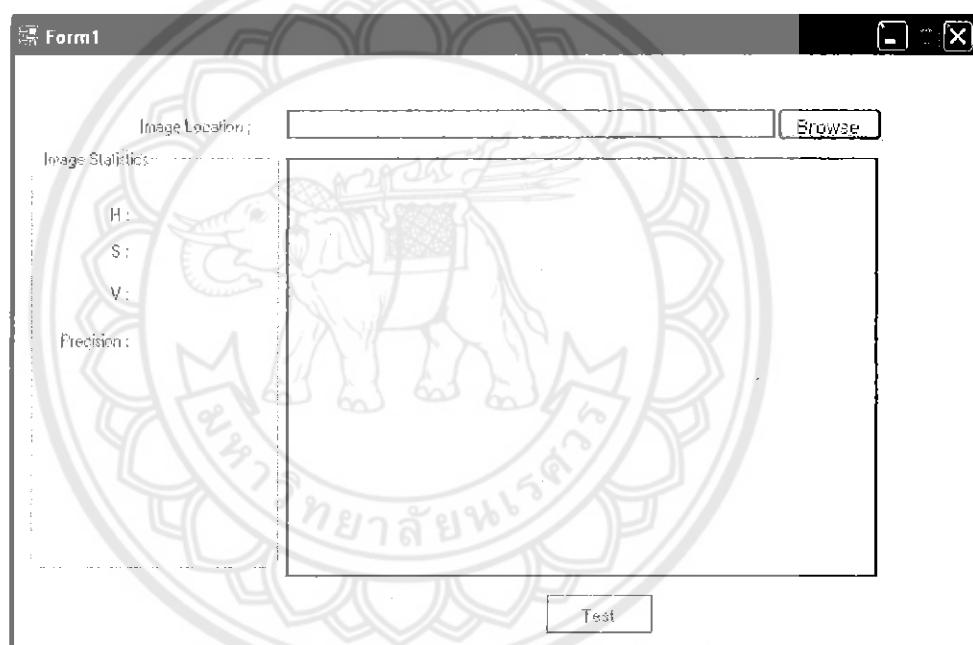
บทที่ 4

ผลการทดลอง

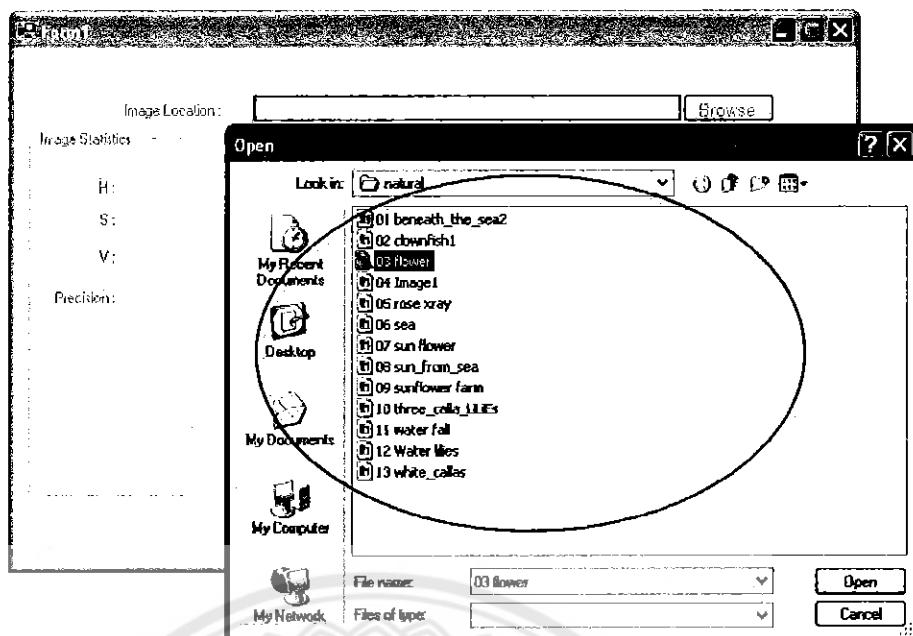
จากการที่ได้ศึกษาทฤษฎีทำการออกแบบการวิเคราะห์ภาพด้วยการวิเคราะห์จากสีผิวโดยสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

4.1 การทดลองการตรวจจับสีผิว

ก่อนการวิเคราะห์นั้นจะต้องมีการนำเข้าข้อมูลภาพจากเครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ได้

รูปที่ 4.1 แสดงหน้าโปรแกรมก่อนการเรียกภาพ

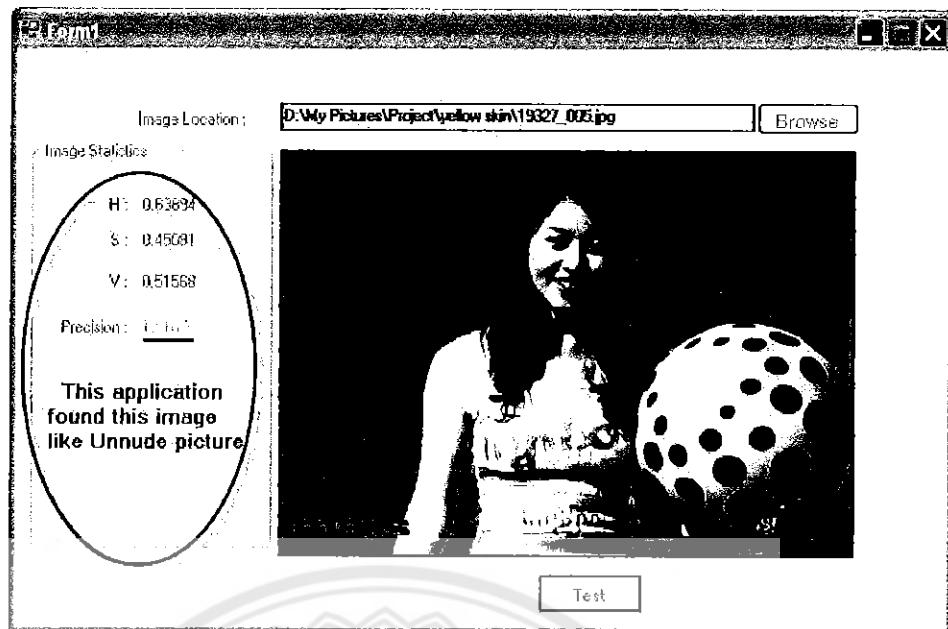

รูปที่ 4.2 การเรียกข้อมูลภาพจากเครื่องคอมพิวเตอร์

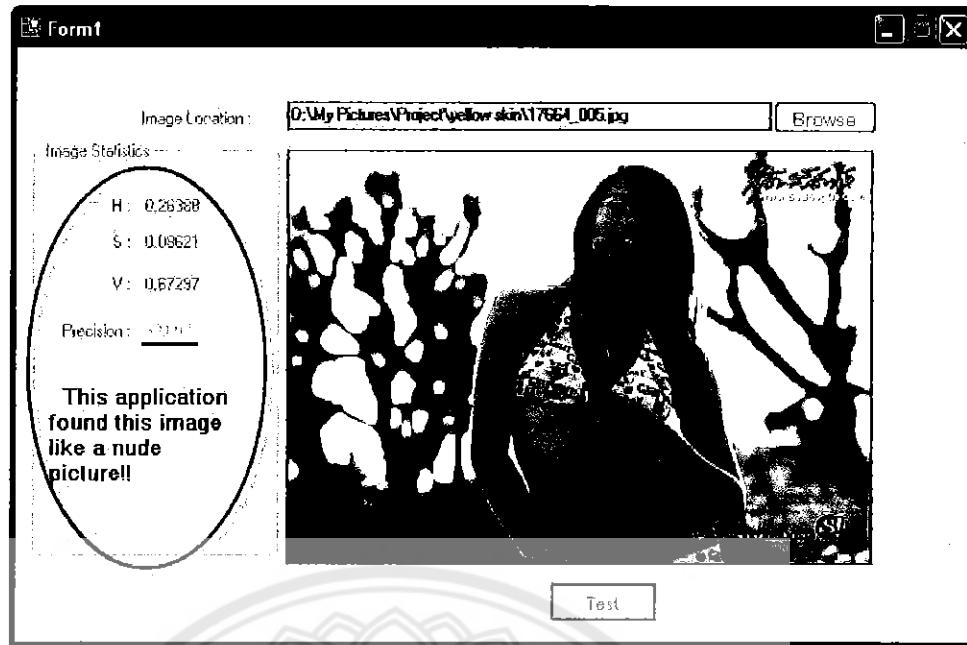
รูปที่ 4.3 แสดงภาพหลังจากการเรียกข้อมูลภาพจากคอมพิวเตอร์

จากรูปที่ 4.2 เมื่อทำการ Browse เพื่อนำเข้าข้อมูลภาพเข้ามาแล้วเมื่อกดปุ่มทดสอบ (Test) โปรแกรมจะทำการทดสอบ เพื่อตรวจสอบจำนวนเบอร์เซ็นต์พิกเซลสีผิวและทำการวิเคราะห์ว่าเป็นภาพผู้คนหรือไม่

รูปที่ 4.4 แสดงผลการตรวจสอบว่าภาพไม่เป็นภาพนู้ด

ค่าวอล์ยรูปที่ 4.4 มีค่าเบอร์เซ็นต์ของสีผิวเป็น 12.16 ซึ่งยังน้อยกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (20 เปอร์เซ็นต์) ดังนั้นโปรแกรมจะทำการวิเคราะห์ว่าภาพนี้ไม่เป็นภาพนู้ด

รูปที่ 4.5 แสดงผลการตรวจสอบว่าภาพเป็นภาพนู้ด

ตัวอย่างรูปที่ 4.5 มีค่าปอร์เซ็นต์ของลีพิวเป็น 39.60 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (20 เปอร์เซ็นต์) ดังนั้นโปรแกรมจะทำการวิเคราะห์ว่าภาพนี้เป็นภาพนู้ด

ตารางที่ 4.1 แสดงตัวอย่างผลการทดสอบ

ชื่อภาพ	ภาพ	HSV	Precision (%)	ผลการทดสอบ
01 dark skin		H : 0.29520 S : 0.27006 V : 0.34070	5.45	Unnude picture
02 dark skin		H : 0.35592 S : 0.56287 V : 0.36398	5.90	Unnude picture

ตารางที่ 3.1 (ต่อ) แสดงตัวอย่างผลการทดสอบ

ชื่อภาพ	ภาพ	HSV	Precision (%)	ผลการทดสอบ
03 dark skin		H : 0.39832 S : 0.36117 V : 0.46894	14.64	Unnude picture
04 dark skin		H : 0.20499 S : 0.68504 V : 0.21417	4.74	Unnude picture
05 dark skin		H : 0.59498 S : 0.07153 V : 0.49338	28.68	Nude Picture
06 Pale skin		H : 0.34004 S : 0.34316 V : 0.52491	10.37	Unnude picture
07 Pale skin		H : 0.52251 S : 0.31275 V : 0.77655	27.37	Nude Picture
08 Pale skin		H : 0.36555 S : 0.49042 V : 0.53552	5.60	Unnude picture
09 Pale skin		H : 0.31669 S : 0.45836 V : 0.58922	37.20	Nude Picture

ตารางที่ 3.1 (ต่อ) แสดงตัวอย่างผลการทดสอบ

ชื่อภาพ	ภาพ	HSV	Precision (%)	ผลการทดสอบ
10 Pale skin		H : 0.64394 S : 0.34473 V : 0.46739	6.39	Unnude Picture
11 Yellowish skin		H : 0.63667 S : 0.09892 V : 0.44166	14.58	Unnude Picture
12 Yellowish skin		H : 0.14764 S : 0.29382 V : 0.20628	10.27	Unnude Picture
13 Yellowish skin		H : 0.16639 S : 0.39880 V : 0.39430	7.63	Unnude Picture
14 Yellowish skin		H : 0.48842 S : 0.39252 V : 0.75509	46.23	Nude Picture
15 Yellowish skin		H : 0.46927 S : 0.30626 V : 0.72226	14.28	Unnude picture
16 Nature		H : 0.90030 S : 0.55983 V : 0.36205	0.47	Unnude Picture

ตารางที่ 3.1 (ต่อ) แสดงตัวอย่างผลการทดสอบ

ชื่อภาพ	ภาพ	HSV	Precision (%)	ผลการทดสอบ
17 Nature		H : 0.61068 S : 0.52066 V : 0.50639	2.60	Unnude Picture
18 Nature		H : 0.61242 S : 0.69713 V : 0.31221	14.35	Unnude picture
19 Nature		H : 0.41147 S : 0.20870 V : 0.41479	9.02	Unnude picture
20 Nature		H : 0.20952 S : 0.38882 V : 0.30933	5.75	Unnude picture

จากผลการทดสอบพบว่า ในการทดสอบภาพสีจาก 20 ภาพ ตรวจสอบได้ถูกต้อง 17 ภาพ และไม่ถูกต้อง 3 ภาพ ซึ่งมีค่าความถูกต้องคิดเป็น 85 เปอร์เซ็นต์ จากภาพทั้งหมด

บทที่ 5

สรุปและวิเคราะห์ผล

โครงการนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาและพัฒนาโปรแกรมโดยใช้หลักการของการประมวลผลภาพด้วยสี (Color Image Processing) โดยทำการหาช่วงค่าฮีสโตรแกรมของสีผิว เพื่อหาค่าเบอร์เซ็นต์ส่วนของสีผิวเทียบกับจำนวนพิกเซลทั้งหมดของภาพ เกณฑ์ที่ในการตัดสินคือ ถ้าตรวจสอบจำนวนพิกเซลของสีผิวนากกว่า 20 เปอร์เซ็นต์ถือว่าเป็นภาพนู้ด ถ้าน้อยกว่า 20 เปอร์เซ็นต์จะไม่ถือว่าเป็นภาพนู้ด ซึ่งผลที่ได้จากการทำงานของโปรแกรมคือ การวิเคราะห์ค่าของสีผิวในระบบ HSV และแสดงค่าเบอร์เซ็นต์ของสีผิวเทียบกับจำนวนพิกเซลทั้งหมด

ในโครงการนี้ใช้โปรแกรม Visual C# .NET ในการพัฒนาในส่วนของแอปพลิเคชัน ซึ่งผลจากโปรแกรมที่ได้รับดังแสดงในบทที่ผ่านมา

5.1 สรุปผลการทดลองที่ได้จากการพัฒนาโปรแกรม

จากการทดลองนี้จะเห็นได้ว่า ในการทำงานของโปรแกรมนี้สามารถตรวจจับและบอกเบอร์เซ็นต์สีผิวเทียบกับจำนวนพิกเซลของภาพทั้งหมดได้ การทำงานของโปรแกรมสามารถวิเคราะห์หาค่าสีในระบบ HSV ของภาพได้ คุณภาพของการตรวจจับนี้สามารถตรวจจับสีผิวได้ทั้งสีผิวขาว (ยูโรป), สีผิวเหลือง (เอเชีย) และสีผิวดำ (แอฟริกา) และสามารถวิเคราะห์ได้ว่าภาพนั้นเป็นภาพนู้ดหรือไม่ แต่ในการวิเคราะห์นั้นยังเกิดค่าความผิดพลาดอันเนื่องมา จากสภาวะแสง ซึ่งจะทำให้ช่วงฮีสโตรแกรมของค่าสีผิวเปลี่ยนไป และความผิดพลาดที่เกิดจากขนาดของตัวบุคคล และ พื้นที่สีผิวที่ทำให้ไม่สามารถบ่งชี้ได้ชัดว่าเป็นมนุษย์หรือเป็นพี่ยงส่วนหนึ่งของผิวนุ่มยืดเท่านั้น ซึ่งเนื่องมาจากข้อจำกัดของหลักการที่ใช้ในการดำเนินโครงการ

ในการทำโครงการครั้งนี้ผู้จัดทำได้รับความรู้ในส่วนของหลักการการประมวลผลภาพ (Image Processing) ซึ่งนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างโปรแกรมตรวจจับภาพนู้ด ได้รับความรู้ในการเขียนโปรแกรมด้วย Visual C# .NET ซึ่งโปรแกรมนี้สามารถวิเคราะห์ผลได้เป็นที่น่าพอใจตามวัตถุประสงค์

5.2 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากโครงการนี้เป็นการเริ่มการวิจัยโครงการในขั้นเริ่มต้นถ้าหากมีผู้ที่ต้องการที่จะพัฒนาโครงการนี้ต่อไป ทางผู้จัดทำมีข้อแนะนำดังต่อไปนี้

5.2.1 เนื่องจากการทำโครงการครั้งนี้ใช้ทฤษฎีหลักการวิเคราะห์หาพื้นที่สีผิวคู่วิธีสโตร์แกรมภาพเท่านั้น ผลการตรวจจับภาพนู้ดนั้นจึงได้ผลดีในระดับหนึ่ง

5.2.2 หากต้องการตรวจจับสีผิวนุ่มยืดหยุ่นจำกัดในเรื่องของสภาวะแสง หรือแก้ปัญหานี้ในเรื่องของแสงที่มากเกินไปซึ่งจะทำให้ค่าสีสโตร์แกรมของสีผิวผิดเพี้ยนไป

5.2.3 เพื่อการตรวจจับภาพนู้ดที่สมบูรณ์ ควรใช้ทฤษฎีลักษณะพื้นฐานของภาพทฤษฎีอื่น ด้วยเช่นลักษณะพื้นผิว (Texture) และรูปร่างของภาพ (Shape) เพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพของโปรแกรม

5.3 ปัญหาที่พบในการพัฒนาโครงการวิจัย

5.3.1 ใน การหาค่าพิกเซลสีผิวอย่างเดียวนั้น ยังไม่เพียงพอต่อการตรวจจับภาพนู้ด ทั้งนี้ควรใช้หลักการและทฤษฎีอื่นด้วย

5.3.2 ในการบ่งชี้ว่าเป็นภาพนู้ดหรือไม่นั้นยังไม่สามารถแยกแยะระหว่างภาพที่เป็นรูปร่างมนุษย์หรือพื้นที่สีผิวบางส่วนของร่างกายมนุษย์เท่านั้น

5.3.3 ขนาดของรูปร่างมนุษย์ที่อยู่บนภาพมีส่วนทำให้เกิดความผิดพลาดในการวิเคราะห์ว่าเป็นภาพนู้ดหรือไม่ เมื่อเทียบกับจำนวนพิกเซลทั้งหมดของภาพ

5.3.4 เป็นการยากที่จะหาค่าสีสโตร์แกรมภาพภายนอกได้ข้อจำกัดของสภาวะแสง

5.3.5 ยังขาดประสบการณ์ในการเขียนโปรแกรมด้วยภาษา C#.NET

5.4 แนวทางในการพัฒนาโปรแกรม

5.4.1 พัฒนาการตรวจจับที่ลูกต้องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการใช้ทฤษฎีอื่นมาประกอบด้วย

5.4.2 ใช้หลักการและทฤษฎีลักษณะพื้นฐานรูปร่างของภาพ (Shape) เพื่อแก้ปัญหานี้ในการแยกแยะส่วนที่เป็นรูปร่างของมนุษย์กับพื้นที่บางส่วนของผิวนุ่มยืดหยุ่น หรือรูปร่างของวัตถุอื่นที่มีค่าสีใกล้เคียงกับสีผิวของมนุษย์

5.4.2 พัฒนาโครงการนี้ให้เป็นโปรแกรมที่สามารถตรวจจับหรือป้องกันเว็บไซด์หรือสื่อสารกับเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (PC) หรือนั้น โครงข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet)

เอกสารอ้างอิง

- [1] นิรันดร์ ประวิทย์ธนา. เก่ง C# ให้ครบสูตร 1. กรุงเทพมหานคร : บีทีกรุ๊ป จำกัด. 2545.
- [2] พัช ภู่วรรณ. เริ่มต้นเรียนรู้ C# 1. กรุงเทพมหานคร : ชีเอ็คьюเคชั่นจำกัด (มหาชน). 2545.
- [3] Maher A. Sid-Ahmed. **Image Processing**. Singapore : McGraw-Hill Book Co. 1995.
- [4] S.Kawato,J.Ohya . “**Automatic Skin-Color Distribution Extraction for Face Detection and Tracking**” . [Online] Available : [Http://www.mis.atr.jp/~skawato/pdfs/ICSP2000.pdf](http://www.mis.atr.jp/~skawato/pdfs/ICSP2000.pdf) .
- [5] P. Kuchi, P. Gabbur, P. Susbbnna Bhat, S. David . “**Human Face Detection and Tracking using Skin Color Modeling and Connected Component Operators** ” . [Online] Available : [Http://www.ece.arizona.edu/~pgsangam/ietepaper.pdf](http://www.ece.arizona.edu/~pgsangam/ietepaper.pdf) .
- [6] Michael J. Jones, James M. Rehg . “**Statistical Color Models with Application to Skin Detection**” . [Online] Available : [Http://wwwstatic.cc.gatech.edu/~rehg/Papers/SkinDetect - IJCV-lowres.pdf](http://wwwstatic.cc.gatech.edu/~rehg/Papers/SkinDetect - IJCV-lowres.pdf) .

ภาคผนวก ก

1. โปรแกรมวิเคราะห์ภาพ (Form1.cs)

```

using System;
using System.Collections.Generic;
using System.ComponentModel;
using System.Data;
using System.Drawing;
using System.Text;
using System.Windows.Forms;
using System.Diagnostics;
using System.IO;

namespace WindowsApplication1

{
    public partial class Form1 : Form
    {
        private string fileName = string.Empty;
        private int pixels = 0;
        private Bitmap his = null;
        public Form1()
        {
            InitializeComponent();
        }

        private void button1_Click(object sender, EventArgs e)
        {
            try
            {
                if (openFileDialog1.ShowDialog() == DialogResult.OK)
                {
                    fileName = openFileDialog1.FileName;
                    System.IO.FileStream op =
(System.IO.FileStream)openFileDialog1.OpenFile();
                    this.pictureBox1.Image = Image.FromStream(op);
                    this.textBox1.Text = fileName;

                    op.Close();
                }
            }
            catch { File.Delete("D:\\Image\\test.jpg"); }
        }

        protected void OpenFile(string fileName)
        {
            try
            {
                Stream stream = File.OpenRead(fileName);
                using (StreamReader read = new StreamReader(stream))
                {

```

```

        read.Read();
    }
}
catch (IOException ex)
{
    MessageBox.Show(ex.Message, "Fail to load image",
MessageBoxButtons.OK, MessageBoxIcon.Exclamation);
}
}

private bool ThumbnailCallback()
{
    return false;
}

private void button2_Click(object sender, EventArgs e)
{
    try
    {
        Random random = new Random();
        int num = random.Next(10000);
        Image.GetThumbnailImageAbort myCallback = new
Image.GetThumbnailImageAbort(ThumbnailCallback);
        Image img_thumb = Image.FromFile(fileName);
        Image myThumbnail =
img_thumb.GetThumbnailImage((140), (90), myCallback, IntPtr.Zero);
        myThumbnail.Save("D:\\Image\\test" + num + ".jpg");
        his = new Bitmap("D:\\Image\\test" + num + ".jpg");
        int x = 0;
        int y = 0;
        double b1 = 0;
        double Hue = 0;
        double HueValue = 0;
        double Saturation = 0;
        double Value = 0;
        int height = his.Height;
        int width = his.Width;
        pixels = width * height;
        double precision = 0;
        double Hmean = 0;
        double Smean = 0;
        double Vmean = 0;
        double HH = 0; double HS = 0; double HV = 0;
        double resultH = 0; double results = 0; double resultV
= 0;

        for (y = 0; y < height; y++)
        {
            for (x = 0; x < width; x++)
            {

                HH = his.GetPixel(x, y).GetHue();
                double hpoint = (Convert.ToDouble(HH));
                resultH = resultH + hpoint;

                HS = his.GetPixel(x, y).GetSaturation();
                double spoint = (Convert.ToDouble(HS));
                results = results + spoint;
            }
        }
    }
}
}

```

```

        HV = his.GetPixel(x, y).GetBrightness();
        double vpoint = (Convert.ToDouble(HV));
        resultV = resultV + vpoint;

//*****



        Hue = his.GetPixel(x, y).GetHue();
        HueValue = (Hue);
        Saturation = his.GetPixel(x,
y).GetSaturation();
        Value = his.GetPixel(x, y).GetBrightness();

        if (HueValue >= 0 && HueValue < 40 &&
Saturation >= 0 && Saturation < 0.8 && Value >= 0.55 && Value < 0.95)
{
    b1 = b1 + 1;
}
if (HueValue >= 230 && HueValue < 360 &&
Saturation >= 0 && Saturation < 0.8 && Value >= 0.55 && Value < 0.95)
{
    b1 = b1 + 1;
}

}
Hmean = ((resultH / pixels) / 360);
Smean = (resultS / pixels);
Vmean = (resultV / pixels);
string hVal = Hmean.ToString("F5");
string sVal = Smean.ToString("F5");
string vVal = Vmean.ToString("F5");
precision = (b1 * 100) / pixels;
this.label7.Text = hVal;
this.label8.Text = sVal;
this.label9.Text = vVal;
this.label3.Text = precision.ToString("F2") + "%";
if (precision > 20)
{
    this.textBox2.ForeColor = Color.Red;
    this.textBox2.Text = " This application found
this image like a nude picture!!";
}
else
{
    this.textBox2.ForeColor = Color.Blue;
    this.textBox2.Text = " This application found
this image like Unnude picture";
}
//MessageBox.Show("This precision:" +
precision.ToString("F2") + "%", "Output");
}
catch { }
}

/* private void button3_Click(object sender, EventArgs e)
{
    this.pictureBox1.Image = Image.FromFile("C:\\Documents
and Settings\\MAKO RYO\\My Documents\\Visual Studio
2005\\Projects\\WindowsApplication1\\WindowsApplication1\\Resources\\
unexcept.JPG");
}

```

```
    MessageBox.Show("T555");
    File.Delete(fileName);
}*/  
  
private void Form1_Load(object sender, EventArgs e)
{
    Directory.CreateDirectory("D:\\\\Image");
}  
  
private void Form1_FormClosed(object sender,
FormClosedEventArgs e)
{
    try
    {
        Directory.Delete("D:\\\\Image");
    }
    catch
    {
    }
}  
  
private void label1_Click(object sender, EventArgs e)
{  
}  
  
private void label2_Click(object sender, EventArgs e)
{  
}  
  
private void button4_Click(object sender, EventArgs e)
{  
}  
  
private void groupBox1_Enter(object sender, EventArgs e)
{  
}  
  
private void textBox2_TextChanged(object sender, EventArgs e)
{  
}  
  
private void textBox1_TextChanged(object sender, EventArgs e)
{  
}  
}  
}
```

2. โปรแกรมการออกแบบแอพพลิเคชัน (From1.design)

```

namespace WindowsApplication1
{
    partial class Form1
    {
        /// <summary>

        /// Required designer variable.
        /// </summary>
        private System.ComponentModel.IContainer components = null;

        /// <summary>
        /// Clean up any resources being used.
        /// </summary>
        /// <param name="disposing">true if managed resources should be disposed; otherwise,
        false.</param>
        protected override void Dispose(bool disposing)
        {
            if (disposing && (components != null))
            {
                components.Dispose();
            }
            base.Dispose(disposing);
        }

        #region Windows Form Designer generated code

        /// <summary>
        /// Required method for Designer support - do not modify
        /// the contents of this method with the code editor.
        /// </summary>
    }
}

```

```
private void InitializeComponent()
{
    this.pictureBox1 = new System.Windows.Forms.PictureBox();
    this.button1 = new System.Windows.Forms.Button();
    this.openFileDialog1 = new System.Windows.Forms.OpenFileDialog();
    this.textBox1 = new System.Windows.Forms.TextBox();
    this.label1 = new System.Windows.Forms.Label();
    this.button2 = new System.Windows.Forms.Button();
    this.label2 = new System.Windows.Forms.Label();
    this.label3 = new System.Windows.Forms.Label();
    this.groupBox1 = new System.Windows.Forms.GroupBox();
    this.textBox2 = new System.Windows.Forms.TextBox();
    this.label9 = new System.Windows.Forms.Label();
    this.label8 = new System.Windows.Forms.Label();
    this.label7 = new System.Windows.Forms.Label();
    this.label6 = new System.Windows.Forms.Label();
    this.label5 = new System.Windows.Forms.Label();
    this.label4 = new System.Windows.Forms.Label();
    ((System.ComponentModel.ISupportInitialize)(this.pictureBox1)).BeginInit();
    this.groupBox1.SuspendLayout();
    this.SuspendLayout();
    // 
    // pictureBox1
    // 
    this.pictureBox1.BorderStyle = System.Windows.Forms.BorderStyle.FixedSingle;
    this.pictureBox1.Location = new System.Drawing.Point(194, 73);
    this.pictureBox1.Name = "pictureBox1";
    this.pictureBox1.Size = new System.Drawing.Size(419, 295);
    this.pictureBox1.SizeMode =
    System.Windows.Forms.PictureBoxSizeMode.StretchImage;
    this.pictureBox1.TabIndex = 0;
    this.pictureBox1.TabStop = false;
```

```
//  
// button1  
//  
this.button1.Font = new System.Drawing.Font("Microsoft Sans Serif", 10F,  
System.Drawing.FontStyle.Regular, System.Drawing.GraphicsUnit.Point, ((byte)(222)));  
this.button1.ForeColor = System.Drawing.SystemColors.GradientActiveCaption;  
this.button1.Location = new System.Drawing.Point(542, 38);  
this.button1.Name = "button1";  
this.button1.Size = new System.Drawing.Size(74, 23);  
this.button1.TabIndex = 1;  
this.button1.Text = "Browse";  
this.button1.UseVisualStyleBackColor = true;  
this.button1.Click += new System.EventHandler(this.button1_Click);  
//  
// openFileDialog1  
//  
this.openFileDialog1.FileName = "openFileDialog1";  
//  
// textBox1  
//  
this.textBox1.BackColor = System.Drawing.SystemColors.Control;  
this.textBox1.BorderStyle = System.Windows.Forms.BorderStyle.FixedSingle;  
this.textBox1.Font = new System.Drawing.Font("Microsoft Sans Serif", 8.5F,  
System.Drawing.FontStyle.Regular, System.Drawing.GraphicsUnit.Point, ((byte)(222)));  
this.textBox1.ForeColor = System.Drawing.SystemColors.ControlText;  
this.textBox1.Location = new System.Drawing.Point(194, 39);  
this.textBox1.Name = "textBox1";  
this.textBox1.Size = new System.Drawing.Size(346, 20);  
this.textBox1.TabIndex = 2;  
this.textBox1.TextChanged += new System.EventHandler(this.textBox1_TextChanged);
```

```
//  
// label1  
//  
this.label1.AutoSize = true;  
this.label1.Font = new System.Drawing.Font("Microsoft Sans Serif", 8.25F,  
System.Drawing.FontStyle.Regular, System.Drawing.GraphicsUnit.Point, ((byte)(222)));  
this.label1.ForeColor = System.Drawing.SystemColors.GradientActiveCaption;  
this.label1.Location = new System.Drawing.Point(86, 44);  
this.label1.Name = "label1";  
this.label1.Size = new System.Drawing.Size(86, 13);  
this.label1.TabIndex = 3;  
this.label1.Text = "Image Location :";  
this.label1.Click += new System.EventHandler(this.label1_Click);  
//  
// button2  
//  
this.button2.FlatStyle = System.Windows.Forms.FlatStyle.Flat;  
this.button2.Font = new System.Drawing.Font("Microsoft Sans Serif", 9F,  
System.Drawing.FontStyle.Regular, System.Drawing.GraphicsUnit.Point, ((byte)(222)));  
this.button2.ForeColor = System.Drawing.SystemColors.GradientActiveCaption;  
this.button2.Location = new System.Drawing.Point(379, 381);  
this.button2.Name = "button2";  
this.button2.Size = new System.Drawing.Size(75, 27);  
this.button2.TabIndex = 4;  
this.button2.Text = "Test";  
this.button2.UseVisualStyleBackColor = true;  
this.button2.Click += new System.EventHandler(this.button2_Click);  
//  
// label2  
//  
this.label2.AutoSize = true;  
this.label2.ForeColor = System.Drawing.SystemColors.GradientActiveCaption;
```

```
this.label2.Location = new System.Drawing.Point(18, 128);
this.label2.Name = "label2";
this.label2.Size = new System.Drawing.Size(56, 13);
this.label2.TabIndex = 5;
this.label2.Text = "Precision :";
this.label2.Click += new System.EventHandler(this.label2_Click);
//
// label3
//
this.label3.AutoSize = true;
this.label3.ForeColor = System.Drawing.SystemColors.Desktop;
this.label3.Location = new System.Drawing.Point(77, 128);
this.label3.Name = "label3";
this.label3.Size = new System.Drawing.Size(0, 13);
this.label3.TabIndex = 6;
//
// groupBox1
//
this.groupBox1.Controls.Add(this.textBox2);
this.groupBox1.Controls.Add(this.label9);
this.groupBox1.Controls.Add(this.label8);
this.groupBox1.Controls.Add(this.label7);
this.groupBox1.Controls.Add(this.label6);
this.groupBox1.Controls.Add(this.label5);
this.groupBox1.Controls.Add(this.label4);
this.groupBox1.Controls.Add(this.label2);
this.groupBox1.Controls.Add(this.label3);
this.groupBox1.ForeColor = System.Drawing.SystemColors.GradientActiveCaption;
this.groupBox1.Location = new System.Drawing.Point(12, 67);
this.groupBox1.Name = "groupBox1";
this.groupBox1.Size = new System.Drawing.Size(176, 295);
this.groupBox1.TabIndex = 7;
```

```
this.groupBox1.TabStop = false;
this.groupBox1.Text = "Image Statistics";
this.groupBox1.Enter += new System.EventHandler(this.groupBox1_Enter);
//
// textBox2
//
this.textBox2.BackColor = System.Drawing.SystemColors.Control;
this.textBox2.BorderStyle = System.Windows.Forms.BorderStyle.None;
this.textBox2.Font = new System.Drawing.Font("Microsoft Sans Serif", 11.25F,
System.Drawing.FontStyle.Bold, System.Drawing.GraphicsUnit.Point, ((byte)(222)));
this.textBox2.ForeColor = System.Drawing.SystemColors.ControlText;
this.textBox2.Location = new System.Drawing.Point(12, 172);
this.textBox2.Multiline = true;
this.textBox2.Name = "textBox2";
this.textBox2.Size = new System.Drawing.Size(144, 101);
this.textBox2.TabIndex = 8;
this.textBox2.TextChanged += new System.EventHandler(this.textBox2_TextChanged);
//
// label9
//
this.label9.AutoSize = true;
this.label9.Location = new System.Drawing.Point(77, 95);
this.label9.Name = "label9";
this.label9.Size = new System.Drawing.Size(0, 13);
this.label9.TabIndex = 12;
//
// label8
//
this.label8.AutoSize = true;
this.label8.Location = new System.Drawing.Point(77, 39);
this.label8.Name = "label8";
this.label8.Size = new System.Drawing.Size(0, 13);}
```

```
this.label8.TabIndex = 11;  
//  
// label7  
//  
this.label7.AutoSize = true;  
this.label7.Location = new System.Drawing.Point(77, 65);  
this.label7.Name = "label7";  
this.label7.Size = new System.Drawing.Size(0, 13);  
this.label7.TabIndex = 10;  
//  
// label6  
//  
this.label6.AutoSize = true;  
this.label6.Location = new System.Drawing.Point(54, 95);  
this.label6.Name = "label6";  
this.label6.Size = new System.Drawing.Size(20, 13);  
this.label6.TabIndex = 9;  
this.label6.Text = "V :";  
//  
// label5  
//  
this.label5.AutoSize = true;  
this.label5.Location = new System.Drawing.Point(54, 65);  
this.label5.Name = "label5";  
this.label5.Size = new System.Drawing.Size(20, 13);  
this.label5.TabIndex = 8;  
this.label5.Text = "S :";
```

```
//  
// label4  
//  
this.label4.AutoSize = true;  
this.label4.Location = new System.Drawing.Point(53, 39);  
this.label4.Name = "label4";  
this.label4.Size = new System.Drawing.Size(21, 13);  
this.label4.TabIndex = 7;  
this.label4.Text = "H :";  
  
//  
// Form1  
//  
this.AutoScaleDimensions = new System.Drawing.SizeF(6F, 13F);  
this.AutoScaleMode = System.Windows.Forms.AutoScaleMode.Font;  
this.ClientSize = new System.Drawing.Size(682, 420);  
this.Controls.Add(this.groupBox1);  
this.Controls.Add(this.button2);  
this.Controls.Add(this.label1);  
this.Controls.Add(this.textBox1);  
this.Controls.Add(this.button1);  
this.Controls.Add(this.pictureBox1);  
this.ForeColor = System.Drawing.SystemColors.Desktop;  
this.MaximizeBox = false;  
this.Name = "Form1";  
this.Text = "Form1";  
this.FormClosed += new  
System.Windows.Forms.FormClosedEventHandler(this.Form1_FormClosed);  
this.Load += new System.EventHandler(this.Form1_Load);  
((System.ComponentModel.ISupportInitialize)(this.pictureBox1)).EndInit();  
this.groupBox1.ResumeLayout(false);  
this.groupBox1.PerformLayout();  
this.ResumeLayout(false);  
this.PerformLayout();
```

```
        this.PerformLayout();  
  
    }  
  
#endregion  
  
private System.Windows.Forms.PictureBox pictureBox1;  
private System.Windows.Forms.Button button1;  
private System.Windows.Forms.OpenFileDialog openFileDialog1;  
private System.Windows.Forms.TextBox textBox1;  
private System.Windows.Forms.Label label1;  
private System.Windows.Forms.Button button2;  
private System.Windows.Forms.Label label2;  
private System.Windows.Forms.Label label3;  
private System.Windows.Forms.GroupBox groupBox1;  
private System.Windows.Forms.Label label8;  
private System.Windows.Forms.Label label7;  
private System.Windows.Forms.Label label6;  
private System.Windows.Forms.Label label5;  
private System.Windows.Forms.Label label4;  
private System.Windows.Forms.Label label9;  
private System.Windows.Forms.TextBox textBox2;  
}  
}
```

ประวัติผู้เขียนโครงการ

ชื่อ นางสาวพิพนภา จันทร์หา

ภูมิลำเนา 59 หมู่ 4 ต.ป่าพุทราย อ.ขาขุนรัลักษณ์ จ.กำแพงเพชร
ประวัติการศึกษา

- จบระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนขาขุนรัลกษณบุรี จ.กำแพงเพชร
- ปัจจุบันกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4

สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชวิถี

E-mail : ayeedunk@hotmail.com

